

23

UCHWAŁA Nr 4 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1964 r.

w sprawie cen stosowanych przy upłynianiu artykułów nabytych przez jednostki gospodarki uspołecznionej na cele własnego zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Upłynianie artykułów nabytych przez jednostki gospodarki uspołecznionej na cele własnego zaopatrzenia materiałowo-technicznego dokonywane jest po cenach określonych w uchwale.

2. Za artykuły trudno zbywalne w rozumieniu uchwały uważa się artykuły, których przydatność została zmniejszona, gdyż wyprodukowane zostały:

- 1) na podstawie norm lub warunków technicznych, które nie są już stosowane,
- 2) z wadami, w związku z czym nie odpowiadają obowiązującym normom lub warunkom technicznym,
- 3) na indywidualne potrzeby przedsiębiorstwa na podstawie umów kooperacyjnych,
- 4) na specjalne zamówienie jako wyroby nietypowe.

3. Do artykułów trudno zbywalnych zalicza się również artykuły, które po wyprodukowaniu zostały uszkodzone, zdekompletowane lub zużyte.

4. Wyspecjalizowanymi przedsiębiorstwami w rozumieniu uchwały są przedsiębiorstwa zajmujące się upłynianiem zbędnych lub nadmiernych zapasów artykułów zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 2. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej zbywające artykuły upłyniane innym jednostkom gospodarki uspołecznionej bez pośrednictwa biur zbytu (składnic), hurtowni lub wyspecjalizowanych przedsiębiorstw — jeżeli artykuły te nie są zaliczane do trudno zbywalnych (§ 1 ust. 2 i 3), stosują ceny zbytu obowiązujące w dniu sprzedaży.

2. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest w trybie tranzytu organizowanego przez jednostkę handlową, ceną sprzedażną jest obowiązująca cena zbytu, a pośredniczącej jednostce handlowej przysługuje od sprzedawcy prowizja w wysokości ustalonej przez Państwową Komisję Cen.

3. Sprzedawca nie może doliczyć do ceny upłynianego artykułu żadnych dodatkowych kosztów z tytułu transportu, magazynowania lub innych kosztów, jakie poniósł w związku z zakupem i przekazywaniem artykułu.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej zbywające upłyniane artykuły, nie zaliczone do trudno zbywalnych,

biurom zbytu (składnicom), hurtowniom lub wyspecjalizowanym przedsiębiorstwom stosują ceny zbytu obowiązujące w dniu sprzedaży, pomniejszone o prowizję dla wspomnianych jednostek handlowych, w wysokości ustalonej przez Państwową Komisję Cen.

2. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Artykuły nabyte zgodnie z przepisami § 3 zbywane są jednostkom gospodarki uspołecznionej przez:

- 1) biura zbytu (składnice) i wyspecjalizowane przedsiębiorstwa, określone przez właściwych ministrów bądź Przedwodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości — po obowiązujących cenach zbytu,
- 2) hurtownie i pozostałe wyspecjalizowane przedsiębiorstwa — po cenach hurtowych.

§ 5. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej zbywające artykuły trudno zbywalne innym jednostkom gospodarki uspołecznionej — bez pośrednictwa biur zbytu (składnic), hurtowni lub wyspecjalizowanych przedsiębiorstw — stosują z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3 ceny uzgodnione z odbiorcami.

2. W odniesieniu do artykułów trudno zbywalnych, które w razie niemożności upłynienia na inne cele zostałyby sprzedane jako żelastwo użytkowe lub surowce wtórne, uzgodniona cena nie może być niższa niż 150% ceny żelastwa użytkowego — dla wyrobów z żelaza i stali lub 150% ceny surowców wtórnych — dla pozostałych wyrobów.

3. Dyrektorzy zjednoczeń (zarządy central spółdzielczych) właściwych dla jednostek gospodarki uspołecznionej zbywających upłyniane artykuły mogą zezwolić, aby stosowana była cena niższa niż określona w ust. 2, nie niższa jednak niż 70% ceny żelastwa użytkowego — dla wyrobów z żelaza i stali.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, nie jest wymagane, jeżeli sprzedaż artykułu upłynianego dokonywana jest na giełdach towarowych, organizowanych przez upoważnione do tego jednostki uspołecznione.

§ 6. Zasady określone w § 5 obowiązują również przy sprzedaży upłynianych artykułów biurom zbytu (składnicom), hurtowniom lub wyspecjalizowanym przedsiębiorstwom.

§ 7. Artykuły nabyte zgodnie z przepisem § 6 zbywane są jednostkom gospodarki uspołecznionej przez biura zbytu

(składnice), hurtownie i wyspecjalizowane przedsiębiorstwa po cenach uzgodnionych z odbiorcą.

§ 8. 1. Sprzedaż artykułów upłynnianych jednostkom gospodarki nie uspołecznionej dokonywana jest po obowiązujących cenach detalicznych.

2. Jeżeli artykuł upłynniany nie jest objęty obowiązującymi cennikami detalicznymi, cenę jego określa sprzedawca przez odpowiednie zrelacjonowanie ceny detalicznej artykułu upłynnianego z cenami artykułów o zbliżonych właściwościach użytkowych.

3. Jeżeli jednostkom gospodarki nie uspołecznionej sprzedawane są artykuły trudno zbywalne, nabyte w trybie § 5, sprzedawcy mogą stosować rabat uwzględniający zmniejszoną wartość użytkową artykułu, nie wyższy jednak niż 70% ceny detalicznej.

4. Państwowa Komisja Cen może podwyższyć lub obniżyć wysokość rabatu, określoną w ust. 3.

§ 9. 1. Różnice pomiędzy cenami płaconymi przez jednostki gospodarki uspołecznionej przy zakupie artykułów na cele własnego zaopatrzenia materiałowo-technicznego a cenami uzyskanymi przez te jednostki w razie upłynniania tych artykułów odnoszone są na rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następstwie sprzedaży upłynnianych artykułów trudno zbywalnych pogarsza się z przyczyn niezależ-

nych od przedsiębiorstwa jego wynik finansowy, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą na podstawie obowiązujących przepisów o funduszu zakładowym w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych wprowadzić odpowiednie korekty wyników.

3. Przepis ust. 2 ma również zastosowanie przy weryfikacji bilansu rocznego za rok 1963 dla określenia podstawy funduszu premiowego.

4. Właściwe zarządy centralnych związków spółdzielczych określą w porozumieniu z Ministrem Finansów zasady rozliczania różnic, o których mowa w ust. 1, w jednostkach spółdzielczych.

§ 10. Przy upłynnianiu artykułów trudno zbywalnych, wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 2 i ust. 3, nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 302 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie cen na przedmioty niepełnowartościowe nabywane lub zbywane przez jednostki państwowe (Monitor Polski z 1957 r. Nr 65, poz. 399 i z 1961 r. Nr 85, poz. 357).

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości i Państwowej Komisji Cen.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*